

all anledning att tro, att det i kyrkogårdens jord och i kyrkans murar kan finnas ytterligare rester av sådana tidiga kristna gravvårdar.

Om *Vani* (eller *Væni*) är ett sällsynt namn, så hör *Sigridr* (*Sirið*) till vikingatidens oftast förekommande kvinnonamn. Om namnet *Ærnfridr*(r) se U 35 (där dock belägget från U 842 Hållberga, Dalby sn sannolikt bör utgå). — 29—32 **fryg** utgör början av ett namn, vars förled har varit *Frøy-* och vars efterled har börjat med *g*. Man kan ifrågasätta mansnamnet *Frøygæirr* och kvinnonamnen *Frøygærdr* och *Frøygunn*, vilka alla finnas belagda i runinskrifterna; men det är givetvis omöjligt att avgöra vilket.

852. Balingsta kyrka.

Litteratur: UFT h. 3 (1873), s. 15; Anteckningar av okänd omkr. 1870 (ATA); O. v. Friesen, Runstenar i Uppland undersökta 1899—1901 (ATA), Anteckningar (UUB).

Avbildning: Bläckteckning av okänd omkr. 1870 (ATA).

I några anteckningar av okänd, som ingått i R. Dybecks efterlämnade samlingar (ATA) avbildas (jämfte U 851) några omkr. 1870 funna fragment av runstenar från Balingsta kyrka. Till teckningen lämnas följande upplysningar: »Förestående Runstensfragmenter äro funne dels i östra väggen af Balingsta Kyrkas vapenhus, dels några famnar utanför kyrkogårdsmuren, på östra sidan, vid gräfvandet af ett större afloppsdike. Dessa fragmenter bestå af 20 större och mindre stycken. De tyckas alla hafva tillhört samma runsten, af rödaktig sandsten, omkring 3 tum tjock.» Det största stycket var U 851, och »endast detta stycke torde hafva ristning å båda sidor. Flera af de mindre styckena äro icke ristade samt äro endast omkring 1½ tum tjocka.» Att alla fragmenten skulle »hafva tillhört samma runsten», förefaller högst tvivelaktigt. Däröfver är emellertid numera svårt att döma, då de numera synas vara förkomna och man endast har den rätt ofullkomliga teckningen att hålla sig till.

Också i UFT h. 3 (1873) finnas uppgifter om fragmenten. Sedan uttagandet av U 851 ur vapenhusväggen år 1867 har omtalats, fortsätter framställningen: »Vid samma tillfälle uttogos äfven åtskilliga fragment af runstenen [U 851] ur vapenhusväggen, deribland äfven den nedan

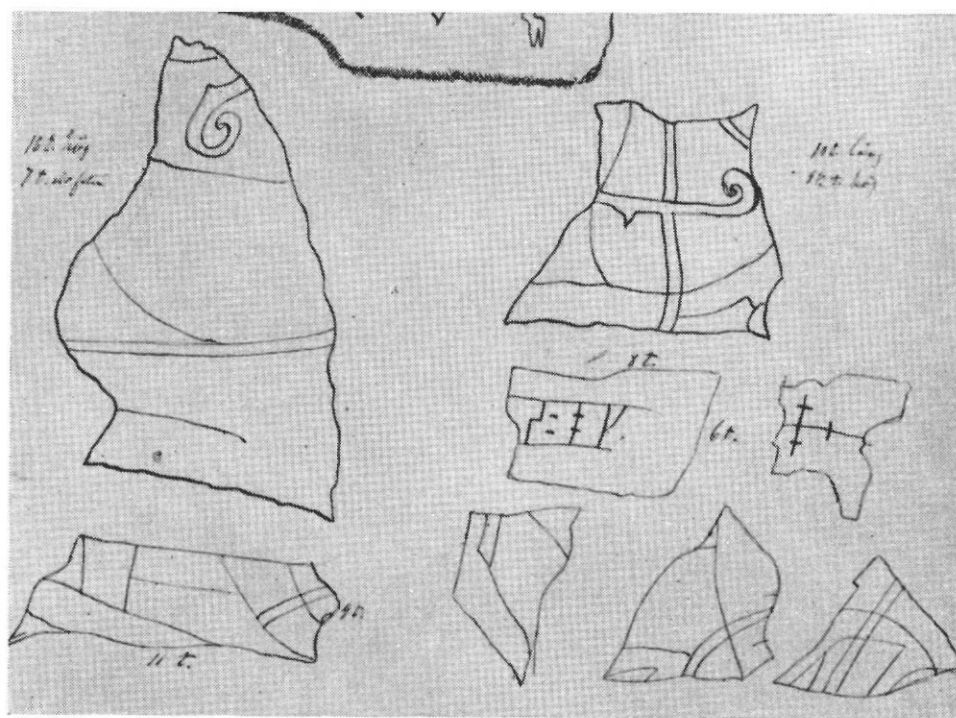

Fig. 329. U 852. Balingsta kyrka. Efter bläckteckning av okänd i ATA.

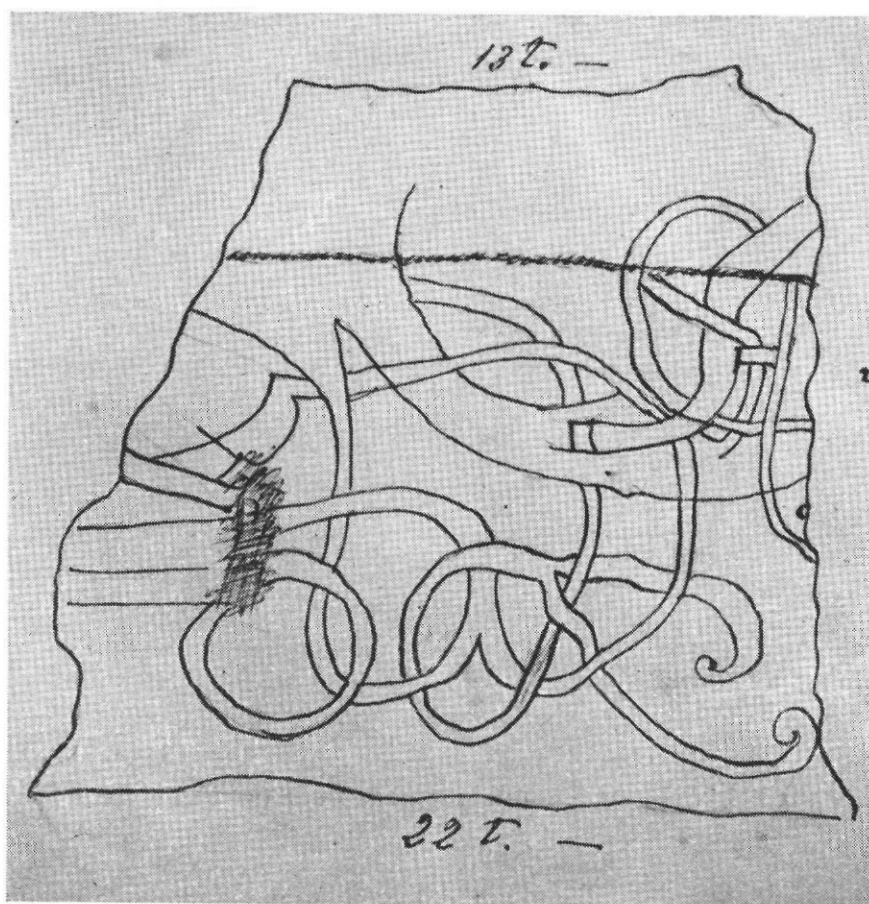

Fig. 330. U 852. Balingsta kyrka. Efter bläckteckning av okänd i ATA.

afbildade stenen med tvänne djur [Pl. 143]. Då något senare ett större afloppsdike upptogs på kyrkogården, hittades flera runstensbitar, af hvilka samlades 25 stycken, i allmänhet omkring 4 tum tjocka, och hvilka alla förvaras vid Vik.»

Fragmenten synas numera vara förkomna. De ha ej kunnat återfinnas varken vid Vik eller vid Balingsta kyrka. O. v. Friesen har förgäves efterfrågat dem redan år 1900.

Liknande runstensfragment av sandsten, sannolikt ursprungligen härrörande från Balingsta kyrka, omtalas nedan under U 853 och U 858.

853. Skolhuset, Balingsta sn.

Litteratur: Brev från W. A. Alström ^{11/10} 1895 (ATA); O. v. Friesen, Runstenar i Uppland undersökta 1899—1901 (ATA), Anteckningar (UUB).

Avbildningar: W. A. Alström, teckning 1895 (ATA); v. Friesen foto (ATA, UUB).

År 1894 hittades vid grävning i skolans trädgård åtta fragment av en runsten. Fem av dessa kunde hopfogas till ett sammanhängande stycke, vars längd var 0,51 m. och bredd 0,32 m. Materialet var röd sandsten, tjockleken 2½ cm. Skolträdgården anses tidigare ha hört samman med kyrkogården och utgjort en del av denna.

Fragmenten äro försvunna och ha icke kunnat påträffas vid senare undersökningar.

Inskrift:

... - krip : lit : re ...
 5 10

... -rið let ræ[isa] ...

»... -rid lät resa ...»